

MYSORE LAND REFORMS (AMENDMENT) BILL, 1965.

Sri G. V. GOWDA (Palyam).—Sir, yesterday I was submitting how the Government have done hardly any justice to the several recommendations of the Planning Commission and I dealt with 3 important recommendations. The Government seem to deliberately not taken into consideration these 3 important aspects because either they are influenced by vested interests or they do not have the mind to help the cultivator tenants. There has been a long delay of 4 years. The fact that they have not considered these suggestions seriously goes to show that they are not interested in bringing about land reforms in the State.

In respect of the other suggestions, I might invite the attention of the House to suggestion No. 5, namely, about lands taken possession of by landlords after date specified in clause 7 (2) (i). Nothing has been done so far to incorporate this suggestion in the main Act. As regards suggestion No. 8 about small holders, they have not followed the suggestion of the Planning Commission and no justice has been done even to the small holders inasmuch as they have not exempted the small holders and allowed the small holders to resume the lands for personal cultivation. The other suggestion about ceiling on plantations also has not been followed. So far as plantation is concerned, we have heard why there must not be any ceiling limit so far as the present holdings are concerned and so far as future acquisitions are concerned we remember that there was hot discussion in this House and it was agreed that there was ceiling should be at 100 acres. The suggestion of the Planning Commission is that it should be fixed at an economic level. Ignoring all this, the Government have said that any extent of land could be acquired even for future expansion so far as plantations are concerned. This is against the very principle of land reforms for creating a socialistic society. Then as regards the other suggestion about the limitation on the interspersed lands, nothing has been done. Under the original Act if it is less than the ceiling area exemption had been given, but now amendment is sought to be made that even if it exceeds the ceiling, exemption must be there because according to Government, otherwise the plantation crops may not be well managed if it is made subject to ceiling. I submit that this amendment will not serve the cause of land reforms.

Then, I wish to deal with some of the amendments proposed. So far as amendment to section of 51 is concerned, under the original Act if the compensation to be paid is less than Rs. 10,000 it is to be paid in a lumpsum, but now the amendment is that if it less than Rs. 2,000 it is to be paid in cash and if it exceeds Rs. 2,000 it is to be paid in instalments or in bonds. Landlords also have to be satisfied when their lands are taken away and so it is desirable that up to Rs. 10,000 the compensation should be paid in a lumpsum. According to the amendment if compensation above Rs. 2,000 is to be paid in bonds, no landlord would

(SRI G. V. GOWDA)

be able to get the compensation at a stroke. This is very unfortunate and I do not think this will satisfy the landlords when they are parting with their lands. Therefore, it is desirable that the Minister withdraws this amendment.

So far as amending section 104 and 107 is concerned, now it says that lands belonging to institutions managed by the Government and controlled by Government must be exempted from the ceiling limit. One thing is, it is desirable that such a thing should be done. But I see an amendment that is sought to be moved by the Hon'ble Minister to the amendment in respect of religious and charitable institutions managed by Government or controlled by Government. Unless exemption could be given for those religious institutions that are controlled or managed by Government, the institutions which are not controlled by the Government, cannot be given exemption. By seeking an amendment to the amendment I fear that all sorts of muts and institutions may induce the Government to see that they are also added in this schedule I A. Therefore, there must be some principle if the Government wants to give exemption to the Government lands and in addition to them, lands belonging to the religious institutions controlled and managed by Government, we are here to agree. But if the Government says that cannot be the principle, even religious institutions which are not under the responsibility of Government must also be found in the list, I believe that will not be desirable and all sorts of biased decisions are likely to take place and power is likely to be abused and thereby institutions though not managed by the Government, are likely to be enlisted in schedule I A. Therefore I am requesting the Hon'ble Minister to confine to the amendment that is found in the printed list, and not in the subsequent amendment which is likely to be misused or abused.

Therefore, unless this is done, I do not think that it is proper for any religious institutions to claim advantage of exemption.)

With these observations, I have reason to believe that by accepting these amendments that have been brought in, we cannot claim that we have given any reforms to our people so far as tenure is concerned.

ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಪ್ಪವಾಲ (ಸಂಪಗಾವ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ: ನಾನು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ತಡ ವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ನಾವು ಈಗವರೂ ಇದನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇವರಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕೋ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ನಾವೇನೋ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ಹಿಂದೆ ಆ ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸ ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದವು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇದರಬಗ್ಗೆ ಅಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಿಶ್ಚಿತ ಹೆ ಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಈ ದಿವಸ ದಿನನಿಗಲ ಧಾರಣೆ ಏನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಪ್ಪೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಹಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರು ಈ ದಿವಸ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲರತಕ್ಕ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ದರೂ ಒಂದು ಕಾಳು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರು

ತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ 5 ಜನರಿದ್ದರೋ ಅಂಥ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ 20-25 ಜನರೂತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 5-10 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಈಗ ತನುಲಕ್ಕೆ ಕೂಳ್ಳಲಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಕಾಳು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವು ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಧಾರಣೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೇನೂ ಸುಖವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಏರಿತಕ್ಕೂ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ-ಯಾರು 50, 100, 200, 300 ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಈ ದಿನದ ಧಾರಣೆವಾಸಿ ಗಳಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಅವರು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೋಕಗಿರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಆ 5-10 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಳ್ಳವರೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ 25 ಜನರಿರತಕ್ಕ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೇನು ಸುಖವಿದೆ! ಅವರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅವಕಾಶವೆಲ್ಲಿದೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾರು ಈ ದಿನ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ನಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಏಷ್ಯ ಕರಭಾರವನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಿ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರೂ ಕೂಡ ಈ ದಿನ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತ ಅದೂ ಕೂಡ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ತಿಳಿದೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅಥವಾ ತಿಳಿಯದೇನೆ ಇದನ್ನು ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದು ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮರಾದರೋ ಕೇವಲ 5-10 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕವರೇ ಜಾಸ್ತಿ, 300-400 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಈ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ನಿವಂತರು ಈ ಹಿಂದೆ ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನೈ ಕಾಯಿದೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಅವರು ಒಂದು ಸ್ವೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಹಿತ ಅದಷ್ಟೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು ಇದೂ ಕೂಡ ನಾಳೆ ಜಾಸ್ತಿ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂಬ ಅನುಮಾನದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಮನೆಮಂದಿಗೆರಾ ಹಂಚಿ ಅವರವರೇ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಎಂತ ಬೇರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ನಿ ವಂತರ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಾರಾಟವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಅವರು ಬೆಳೆದದ್ದು ಅವರಿಗೇ ಸಾಲದು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಬಡವರಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದುಸಾರಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಬಡವರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬದರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಬೊಬ್ಬಾಟವೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಉಪ್ಪಿನವನು ಮಳೆಯಿಂದ ಕೆಚ್ಚಿ ಎಂದು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿನವನೂ ಸಹಾ ಅತ್ತನಂತೆ ಎಂಬ ಹಾಗಾಗಿದೆ ಈಗ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹಾ ಈ ದಿವಸ ಯಾರ ಬೊಬ್ಬಾಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಯಾರ ಬೊಬ್ಬಾಟಕ್ಕೇನೂ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡ ಬಾರದಾಗಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವರ ಬೊಬ್ಬಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರ ಬೊಬ್ಬಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೋಕರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಅನುವಾರ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ನಾವೀದಿವಸ ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ, ಮಿನಿಷ್ಟರು ನನಗೆ ಎನ್ನಿ ನೀವು ಬರಗಾಲಕ್ಕೊಳಗಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಂದರೆ ಬೈಲುಹೊಂಗಲ ಮತ್ತು ಸಾಂದಿತಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂತ ಕೇಳಿದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ ಹತ್ತು ಕೊಡುವು ದಕ್ಕೂ ತಯಾರಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಕಾಳೇ ಇಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿದ್ದವನಿಗೆ 8 ಅಣಿ ಯನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದವನಲ್ಲಿ 1,111 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಿದ್ದವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಡಮೆ ಹಣವಿರತಕ್ಕವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಯಾರ ಕಿಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಲು ಸುಲಭವಾಗಿತ್ತೋ ಅಂಥವರ ಕಿಷೆಗೆ ಅಂದರೆ, ಮೈದು ವಾಗಿದ್ದವರ ಕಿಷೆಗೆ ಲಭ್ಯವೂ ಕತ್ತರೆಯನ್ನೇ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿವ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾದ ಸಣ್ಣ ಕಿಷೆಯವರಿಗೇ ಎನಾದ ದೊಡ್ಡ ಕಿಷೆಯವರಿಗಲ್ಲ, ಅವರಿಗೇನಿದ್ದರೂ ಎಂದು ಗೊಡ್ಡ ಗಿರಿ ನಡೆಯುವುದೋ ಅಂದು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಸರವು ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಪ್ಪವಾಲ)

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೇಲೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸ ಬೇಕೆಂದಿರುವುದಿಷ್ಟೆ: ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಸಾರೆನ್ (ಮೊಡಬಿದ್ದೆ).—ನನ್‌ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯು ಮನೂವೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು 1928ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಉಳುವವನನ್ನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು 1956ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಲ್‌ನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು 1961ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮನೂವೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು. 5 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ಪಾಸ್ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನು 5 ವರ್ಷ ಕಳೆದ ನಂತರ ಈಗ 1965ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಉದ್ದೇಶದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಹಿತವನ್ನು ಸಾರಿದ್ದರೋ, ಯಾರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಹಿತವು ಸಾಧನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಭೂ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಮತ್ತು ಭೂ ಮಾಲೀಕರು ಅಂತ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಹಿತವೂ ಕೂಡ ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದರೂ ಕೂಡ ಏನಾದರು ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವ ಈ ಮನೂವೆಯು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬಡ ರೈತರಿಗೂ, ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೂ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಬಾಧಕವನ್ನು ತರುವಂತಹ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅವರೊಳಗೆ ಘರ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ಮನೂವೆ ಯಿಂದ ತಂದು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇದರಿಂದ ರೈತನ ಕಾಲವು ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ, ದಣಿ ವರ್ಗದವರ ಕಾಲವು ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವಂತಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಕುಗ್ಗುವಂತಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಒಂದು ಗೊಂದಲ ಮಯಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ಮನೂವೆಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವಾದರೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಕ್ಷದವರು. ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಮನೂವೆಯು ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಲಿತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಭೂ ಮನೂವೆ ಅಲ್ಲ. ಬಡ ರೈತನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು, ಅವನ ವಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯು ಪರರ ವಶವಾಗಬಾರದು, ಅವನಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಜೀವನದ ಹಕ್ಕು ಇರಬೇಕು, ಅವನ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಹಣವೂ ಕೂಡ ವ್ಯಯವಾಗಬಾರದು, ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಬೀಳಬಾರದು ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಆಗತಕ್ಕವಾಗಿದೆ.

Sri H. R. KESHAVAMURTHY.—He is not pleading for payment of compensation.

Mr. SPEAKER.—He is entitled to plead for anything he likes.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಸಾರೆನ್.—ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಲೇಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಾರದು ಮತ್ತು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಸುಖ ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತಿಗೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಯಂ ಗೇಣಿದಾರ ಎಂದರೆ ಮೂಲ ಗೇಣಿದಾರ ಎಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಗೇಣಿದಾರ ಯಾರು ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾದ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಬಜಾನಿಗೂ ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉಳುವವನಿಗೂ ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲ, ಗೇಣಿ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಯೋಗ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗತಕ್ಕ ಒಂದು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರದಿದ್ದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಅವ್ಯವಹಾರ್ಯವಾದಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೆದ್ ರೈನ್‌ದಲ್ಲ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ತರಹ ಮನೂವೆಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಲಿಕ್ಕೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಇದೆಯೇ? ಆ ಅಂಕಿಅಂಶ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ತರುತ್ತೀರಿ? ಸೀಲಿಂಗ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, 27 ಎಕರೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಉಳ್ಳವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಷ್ಟೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಮಿತಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡ ಬಹುದೇ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವ ಈ ಒಂದು ನೀತಿ ಯಿಂದಾಗಿ ಗೇಣಿದಾರರಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆ, ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಂತಹ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೂಲಿಗಾರರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು, ಗೇಣಿದಾರನಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದರೆ ಬೇರೆವನಿಗೆ ಬರುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆ. ಹಾಗೆಂದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಎಲ್ಲ ಇದೆ? ಭೂ ಮಾಲಿಕರ ಒಂದು ಹೊಸ ವರ್ಗ ಉಂಟಾಗಿ ಅವನು ಪುನಃ ಗುರಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನು ಉಳಿಯುವಂತಹದಾದರೂ ಏನು? ವಿಧವೆಯಿರಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ. ಅವಿವಾಹಿತರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ, ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಕೈಕಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಜನ ಚೆನ್ನಟ್ಟು ಗಳಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ, ಸಮಾಧಾನ ದಿಂದ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಸಮವಯವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್‌ಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ತನ್ನಿ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಕಾನೂನು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ (ರೋಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮನೂವೆಗೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂವೆಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಮೂಲ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಷ್ಟು ಅವಶ್ಯವಿತ್ತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೆಲವರು ಮೂಲತಃ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೂಲ ತತ್ವ ಉಳಿದವವೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗ ಬೇಕೆಂಬುದು, ಇದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಇತರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಎಮೂಲಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲ ತತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮೆದುರಿಗಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂವೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಜಮೀನುದಾರರು ಇದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಕಾನೂನಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ರೈತರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದೊಂದು ಬಗೆಯ ಮಧ್ಯಂತರ ರಾಜಿ ಸೂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ತಂದ ಕಾನೂನು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಶ್ರಮವಾಯಿತು, ಪಾಪ ಕಡಿವಾಣ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಕಪ್ಪುಪಟ್ಟು ಹೇಗೋ ಪಾಸುಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆನಂತರ 4.5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ತೊಂದರೆ ಆಯಿತು. ಅಮೇಲೆ ಜುಲೈ ಒಂದರ ವೇಳೆಗೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಘೋಷಣೆಮಾಡಿ ಬಂದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಡಚಣೆ, ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಎದುರಿಸಿ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿರುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. 1961 ನೆಯ ಇಸವಿ ನಂತರ ಆದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಭಾಗದ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ)

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೆಟ್ಟಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ಣಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿವ್ವ ಸೀಲಂಗಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಇದೊಂದು ತಾರತಮ್ಯ ಭಾವನೆ ಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಂಬ ವಾದವಿದೆ. ಆದರೆ ತಾರತಮ್ಯವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ಇದು ಜಮೀನು ದಾರರಿಗೆ ಕಾರಿಣ್ಯತೆಯಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರರಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈ ಕಾಯಿದೆ ಮೂಲಕ ಮರಳಿ ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ತಾರತಮ್ಯ ಭಾವನೆ ಇದೆ ಯೆಂದು ಕಂಡರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ 48 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿನಿದೆ ಅದನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಅಥವಾ ಇತರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ, ರಾವಣಿದಾರರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಏಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿನಾಯಿತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾತು ನಡೆದಿದೆ. 20 ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ರಾವಣಿದಾರರು, ಧರ್ಮಾತಿ ಜನರು ಕೆಲವರು ರಾವಣಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಹರಾಜು ಮಾಡಿ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜಮಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಥ್ಯವುಂಟು. ಕೆಲವರು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ತಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಮುದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಟ್ಯುತಿ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಾದವಿದೆ. ಅಂಥವರು ಏಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ? ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ವಿವರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ 20 ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ 5—10 ಎಕರೆ ಇರುವವರೆಷ್ಟು, ಧರ್ಮಾತಿ ಆಸಾಮಿಗಳಷ್ಟು? ಈಗ ವಿನಾಯಿತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆದರೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ, ಹರಾಜು ಹಾಕುವಾಗ 4 ಎಕರೆ, 5 ಎಕರೆ 10 ಎಕರೆ, ಇರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಧರ್ಮಾತಿ ಜನರು ರಾವಣಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಜವಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ಅಂಥ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾತ್ರ “ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಕ್ವಿಷನ್”ನಲ್ಲಿ ಹರಾಜುಮಾಡಿ ಹಣ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಜಮಾ ಮಾಡಬಹುದು. ಉಳಿದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ದೇವ ಸ್ಥಾನಗಳವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬಾರದು, ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಗತ್ಯದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಅಗಬಹುದಾದರೂ ಕೆಲವೊಂದು ಆರೋಪಗಳು ಬರು ತ್ತವೆ. ಅಮೇಲೆ ಇವೇ ರೀತಿ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡ ಬಾರದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನಿಬಂಧನೆಮಾಡಿ ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಲಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೇಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗರಾಟೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಹೊರಗೂ ಸಹ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿನೋಡಿ.

ಈಗ ರಾಜ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಡಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಕೆ ಬೆಳೆಯುವವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಬರುತ್ತದೆ, ದೊಡ್ಡ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಈಗಲೂ ಮಾಡುವವರಿದ್ದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಆವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳು ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಆ ವಿವರಗಳು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತುಗಳೂ ಇವೆ. ಈಗ ಅಡಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ತೋರ್ಪಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಎಂಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವಂಥ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ರೇಟೆಸ್ಕ್ ಫಿಗರ್ ಪ್ರಕಾರ ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಸಂಭವವಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಅಥವಾ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೂಡನೆ ಮಾಡಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಹಿಂದೂಮೈ ನೂಡನೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸುಮಾರು 50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತು 3 ಭೂಮಿಗಳು ಉಳಿದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವ ಭೂಮಿಗಳಿಗೆ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹತ್ತಿರ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ನಗದು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವಂಥ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸರ್ಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲೆಂದೆ ತಂದು ಕೊಡಬೇಕು? ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಿತಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಔವಾರ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಔವಾರ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷದೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ರೊಕ್ಕದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಅದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಕೊಡದೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಬಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನರು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಬಾಂಡ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ರೊಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಜಮೀನ್ದಾರರು ರೊಕ್ಕವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬಾಂಡ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 48 ಎಕರೆ ಪರಮಾವಧಿ ಮಿತಿ ವಿನದೆ ಅದನ್ನೇ ಆ ಕಡೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಅದರ ನಗರಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಮಾತು. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಬರುವಂಥ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ನೌಕರಿ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಜನರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ, ಎಂಟು ಎಕರೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಡುವಳಿದಾರನಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರೈತ ಇವರ ನಡುವೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ವರ್ಗ ಸೂಕ್ತಚಂದ್ರಿರುವವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅನುವಾನ ನಮಗೆ ಇದೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹಿತ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದವರು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೇ ರೈತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಕ್ಷದವರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂತೋಷ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ನಗರಕ್ಕೂ ಸಹ ಒಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಬೇಗನೆ ತರಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಪುನಃ ಆ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

† ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಸಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ)

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ತಾವು ಮೊದಲು ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತೆಂದೂ, ಅವರು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ಅದನ್ನು ತರಲೇ ಬೇಕಾಯಿತೆಂದೂ, ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಅದರ ನ್ಯಾಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ನಾನೂ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಪಾರ್ಟಿ ಎಂದೂ, ಬಹುಮತದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪಾರ್ಟಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೆ ತರಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಹುಮತದಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗ ಏನಾದರೂ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಒಪಿನಿಯನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಮಾಡಿ, ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ 'ಮೆಜಾರಿಟಿ ಸೈನ್ಸ್' ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ 'ಮೆಜಾರಿಟಿ'ಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನಾಹುತ ಅಪ್ಪಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದರೆ, ಆ ರೀತಿ ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇಂಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಬಲ (ಸ್ಟ್ರಿಂಗ್) ಈ ವಾದದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ rotation of cropsಗೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ ಎಂದೂ, ಜಾಸ್ತಿ ಜಮೀನು ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಒಂದು ಕಡೆ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್‌ಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತತ್ವವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದೇ ದೃನಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿರುವ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲ ಚುಕ್ಕಾ ಚೂರಾಗಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಸಿ, ಅವರ ಮನೆ ಮಠ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಂಚಿ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ ಒಡೆದು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳು ಹೊರಟಿರುವ ಈ ಕಾನೂನು ವಿರೋಧಾಭಾಸ.

ಸರ್ಕಾರ ಹಳ್ಳಿಯವರನ್ನೂ, ಡೆಲ್ಲಿಯವರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಕಂಡು, ಅವರಿಗೆ equal treatment, equal justice, equal facilities ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, social pattern of society ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಎದೆ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ ಸರ್ಕಾರ ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ, ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಭೂ ಮಾಲೀಕ ಮತ್ತು ರೈತರಗೂ, ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಮ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಟ್ಟಣದ ಆಸ್ತಿವಂತನಿಗೂ ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನೋಡಿ. ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಇದ್ದರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಪೇರು ಇದ್ದರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ನವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಅಥವಾ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯದವ ತರಹದ ಮಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈಗ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವರ್ಕ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೂ ಬಾಡುಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಬಹುದು. ವಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಹೌಸ್ ಒನರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ಏಕೆ ಹಂಚಿಕೊಡಬಾರದು ? ಒಡಾದುವು ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಐದಾರು ಮೋಟಾರು ಕಾರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಂದ ಬಾಕಿ ಎರಡು ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಕಾರು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ? ಇವರಿಗೆ ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲ, ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಅವನು ಈ ತರಹದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಏಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕು ? ಇದೇಲ್ಲಾ ದುರದೃಷ್ಟಕರವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಡ್ಡೆಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ (ಚಂದ್ರಶೇಖರಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಅದನ್ನು ಅವರೂ ಕೂಡ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ; ಈಗ ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆಗೆ

ಸೀಲಿಂಗ್ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನ್ಯಾಯವಿದೆಯೇ? ಒಂದೊಬ್ಬರ ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಫಲ ಬರುವ ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟಕ್ಕೆ, ಬಾಳೆ ತೋಟಕ್ಕೆ, ಹುಣಿಸೆ ಮತ್ತು ಮಾವಿನ ತೋಟಿಗೆ, ಡೈರಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಕುರಿ ಸಾಕುವವರಿಗೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರಿಗೆ, ಕಬ್ಬು ಬದಗಿಸುವವರಿಗೆ, ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಮೆಣಸು, ರಬ್ಬರ್, ಗೊಡಂಬೆ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ತೋಟದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಇದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಒಂದು ತೆಂಗಿನ ಗಿಡವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಡಿಕೆ ಗಿಡವನ್ನಾಗಲೀ ಸಾಕಲು 8 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ದುಂಬಿ ಬೀಳದಂತೆ, ಗೆಜ್ಜಲು ಬರದಂತೆ ಕಾಪಾಡಲು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಳ ಕಂದಾಯ, ಬೇಲ, ಅಗೆತ—ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು. 8ನೇ ವರ್ಷದಿಂದ ಫಲಕ್ಕೆ ಪುರುವಾಗಿ 10-15 ವರ್ಷದಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಫಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಕಿದ ತೋಟವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಇನ್‌ಫ್ಲುಯೆನ್ಸ್ ಇರುವ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ, ವೆಸ್ಟ್ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ, ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈನೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದು. ಇದು ಫಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರೀಂಜು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಫಸಲು. ಇದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಫಸಲನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಪುರುಷಾದಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಅದನ್ನು ಜುಂಗು ಮಾಡಿ ಕಾಯಿರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ರೆನಿಂಗ್ ವಾಟರ್ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನಿಯಮ ವಿತ್ತು. ಅದು ಫರ್ಮೆಂಟಾಗಿ ಕೊಳೆತು ಮತ್ತೆ ಆಗಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ದಿವಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅನೇಕ ತರಹ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಾಯಿರ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಈ ಕಾಯಿರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಉಂಟು. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ತೋಟಗಾರರಿಗೆ ಈ ತರಹ ಗದಾ ಪ್ರಹಾರ, ಕತ್ತು ಕುಯ್ಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋರ್‌ಜ್ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಪ್ರಾನ್‌ಸೆನ್‌ಸವರು ಒಂದು ದೀರ್ಘವಾದ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು 4 ದಿವಸಗಳ ಕೆಳಗೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋರ್‌ಜ್ ಮಾಡಲು ಇದು ಅರ್ಹವಾದ ಬೆರೆ. ಕೋಕೊನಟ್, ಅರಿಕನಟ್, ಆಯುರ್‌ಸಿಡ್ಸ್, ಕಾಟನ್, ಸಿಂಗ್—ಇವುಗಳಿಗೆ ಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಹಾಕಕೂಡದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ತಡ್ಡಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸರಿಯಾದುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎಪಿಕ್ಸನ್ ಅಥವಾ ಚಿನೆಂಟ್ಸ್ ಫಾರ್ ಡಿಫಾರ್‌ಸಿಂಗ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಾರ್ಡ್ ಎಂದರೆ ಮದುವೆ ಆಗದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ವಿಧವೆಯರು, ಫಿಸಿಕಲ್ ಹ್ಯಾಂಡಿಕ್ಯಾಪ್ಡ್, ಮೈನರ್ ಎರೋರ್ ಇರುವ ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ಮನ್—ಇವರಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಅದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ರ್ಯಾಂಡನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ? ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಅವರು ಏನು ತಿನ್ನಬೇಕು, ಏನು ಊಟಮಾಡಬೇಕು, ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ, ಮುಣ್ಣು ತಿನಬೇಕೇ, ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಯಾವ ತರಹ ರಾಜಕೀಯ? ಆದರಲ್ಲೂ ಈ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಹ್ಯಾಂಡಿಕ್ಯಾಪ್ಡ್ ಪೀಪಲ್‌ಗೆ ನಾಲ್ಕುಕಾಳು ಬತ್ತ, ಧಾನ್ಯ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ನೆಂಟರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಜೋಪಾನಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಬೀದಿ ಪಾಲಾಗಿ ಬೆಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಈ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಕ್ಸರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಹೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅವರನ್ನು ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಈ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಪ್ರಸಂಗ ಇವರಿಗೇ ಬರಬೇಕು, ಅವರಿಗೇ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇನಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮದುವೆ ಆಗದೇ ಇರುವುದಾಗಲೀ, ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೀ ಹುಡ್ಗು, ಬೆಪ್ಪು, ಕುಂಟು, ಕುರುಡು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವುದಾಗಲೀ ಇದು ಬರೀ ಬಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಾಗಬೇಕು, ದೊಡ್ಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡದು, ಮಹಾರಾಜರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡದು, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದುರಾಧಿಪತ್ಯ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿಗಾಗಲೀ ಯಾವಾಗ ಯಾವ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮರಾಢಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವ ದಾರಿ ಇದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಭೂ ಅಪರಂಜಿನಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೊದಲ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಯು

(ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ)

ಬಾಲ ಅಡಿಸುವ ಬದಲು ಬಾಲವೇ ನಾಯಿ ಅಡಿಸಿತು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅಡ್ಡಿ ತೆಗೆದು ಸರ್ಕಾರ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೊಡಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಅಂಥಹ ಹರಾಮಿ ಚೆನೇಟುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚೆನೇಟುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸುವ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಂಪನ್‌ಸೇಷನ್ ವಿಚಾರ. ಯಾವುದಾದರೂ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆಗಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟ್ ಕೊಡುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಭ್ಯಾಸ. ಇವರಿಗೆ ಬಸ್‌ಬಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ., ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ಮತ್ತು ರೈಫ್ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್‌ನವರು ಆ ರೇಟ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಅದರಲ್ಲೂ ಅವರ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮುತ್ಯಾಂತದಿರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಂತಹ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಕ್ಯಾಪ್ ಡೌನ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಆಗಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಪುರ್ ಕ್ಯಾಪ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಭೂಮಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪವೇನು? ಇವರಿಗೂ ಅವರ ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಕೊಡಲೇಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಮೋಡ್ ಆಫ್ ಪೇಮೆಂಟ್. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇವರು ನಗದಾಗಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಈಗ 2 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಾದರೂ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇವರು ಕೊಡುವ ಬಾಂಡು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ನೆಕ್ಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಶೇಕಡ ನಾಲ್ಕು ವರೆಗೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಾಂಡು. ನಮ್ಮ ಹಣದ ಪರ್ಚೇಸಿಂಗ್ ಪವರ್ ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವಾಗ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 8 ಅಥವಾ 9ರಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ತುಂಬಾ ಅಪಾರವಾದ ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ. ಭೂಮಾಲೀಕ ಬದುಕಲು ಏನಾದರೂ ಕನುಬು ಮಾಡುವಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟಿನಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಬಾಂಡುಕೊಟ್ಟರೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಆ ಬಾಂಡುಗಳಿಗೂ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಟಾರ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಕವರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದು ವಸೂರಾಗದಿದ್ದರೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅರಿಯರ್ಸ್‌ನಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು; ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರ್ಯಾಂಡ್ ಗಿಫ್ಟಿನ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಅವನು ಕಂದಾಯ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಭೂಮಿ ಹರಾಜುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ರ್ಯಾಂಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೇನು ಕಷ್ಟವಾಗಬೇಕು? ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಬಂದಷ್ಟೇ ರಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ವಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡದ ಹೊರತು ಭೂಮಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬಾಂಡು ಹೋಲಿರುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆ ರೀತಿ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೇನೋ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ. ಇನ್ನು 20 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗಲೇ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಾಕಿ ಯಾವ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೂ ಹೋಗದೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಿಳಿುವ ಹದ್ದಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ದೇಸಾಯ್ (ಕಾನಗಲ್).— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಏನೋ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ವಿಳಂಬವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಈಗಾದರೂ ಇದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಭೂಮಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ರೈತನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಈ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ರೈತರು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಆ ರೈತನಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳತಕ್ಕ ರೈತ ತನಗೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವಂತಹ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವನು ಭೂಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ ಭೂಮಾಲೀಕ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅವನೂ ಸಹ ಭೂಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಾಲೀಕ ನಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವೂ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ರೈತ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಹಾರದ ಕೊರತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯಿದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಹಕ್ಕು, ಅವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಜಮೀನ್ದಾರರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನಗೂ ಬಹಳ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ನಾನು ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೈತಂತ್ರವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನತೆಗೆ ಕರ್ತೃವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಇದರ ವಿವರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಕ್ಲಾಜ್ 8 ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜ್ 1 (ಬಿ) ನಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದು ಮುಂಬೈ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ 1948 ನೇ ಇಸವಿಯ ಬೊಂಬೆ ಚೆನ್ನಿ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್ ಚರಂ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 31ರ ಪ್ರಕಾರ, 1957 ನೇ ಇಸವಿ ವರ್ಷ 11 ನೇ ತಾರೀಖಿನಂತೆ ಮುಂಬೈ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಾಯಿವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಬೇಕೆಂದು ಚೆನೆಂಟುಗಳಿಗೆ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಚೆನೆಂಟುಗಳಿಗೆ ಆ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಕಂಡಿರುವ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಆರ್ಟಿನನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಷ್ಟೋ ಭೂ ಮಾಲೀಕರು ಚೆನೆಂಟುಗಳಿಗೆ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆರ್ಟಿನನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತಹ ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೇ ಪುನಃ ನೋಟೀಸು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎನ್. ದೇಸಾಯಿ)

ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಈ ರೀತಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಷ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ 48 ಎಕರೆಗಳಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು 48 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. 48 ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ದೋಷ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಪರು ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 27 ಸ್ಕ್ವೇಂಡರ್ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದ 48 ಎಕರೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಮೈಸೂರಿನ 12 ಸ್ಕ್ವೇಂಡರ್ ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅದು ತಾರತಮ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಸ್ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಏಕರೂಪವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರೆ ಉದ್ದೇಶವೇ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆಯಾ ಮೊದಲಿನ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇ ಆಯಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನಂತೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಇತ್ತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾದಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ 27 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂಬಯಿ ಭಾಗದಿಂದ ಬಂದಿರುವವರಿಗೆ 12 ಎಕರೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮದರಾಸು ಭಾಗದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತೋ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ 15-16 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಬರಬಹುದು. ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಬಂದವರಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಆಗಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಏಕರೂಪವಾದ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಸಸ್ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿ, ಏಕರೂಪ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಪುನಃ ತಿದ್ದುಪಡಿಸಿ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ಈಗ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ಬದಲು ನಾವು ಏಕರೂಪತೆಯಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮುಂಬಯಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ, ಹೈದರಾಬಾದು ಕಾನೂನು ಏನಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮದರಾಸು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಕಾನೂನು ಇತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾದ ಕಾನೂನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಯಿದೆಗಳೇ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಅದರ ಅಡ್ಡಾಂಟೆಜಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಏಕರೂಪತೆಯ ಕಾನೂನು ಬಂದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಡಿಸ್‌ಅಡ್ವಂಟೇಜುಗಳನ್ನೇ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ ಆಯಾ ಭಾಗದ ಕಾನೂನುಗಳೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿದರೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಜನಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಡಲಿ. ಮಾಲೀಕರಿಗಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಏಕರೂಪವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ 12 ಎಕರೆ, 20 ಎಕರೆ, 16 ಎಕರೆ ಎಂದು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಕಾನೂನು 20ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೌಸೇಷನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಂದು ಇದ್ದುದನ್ನು ಎರಡು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕ್ಯಾಪ್ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಬಾಂಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಂಡನ್ನು ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಎಳೆಂಬವಾಗು

ವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದೆಂಬುದೇ ಉದ್ದೇಶ. ಇದನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿದರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಕಾಂಪ್ ಸೇಷನ್ನು ಕ್ಯಾಪು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕ್ಯಾಪು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಬಾಂಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡ ವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಷ್ಟೇ ಕ್ಯಾಪ್ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೆ ಸರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಾಂಡ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಮುಂಬಯಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ವತನು ಭೂಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವಾಗ ಬಾಂಡುಗಳನ್ನು 1951ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ 1956ನೇ ಇಸವಿಯ ಕೊನೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಅದರ ಬಾಬಿತ್ತು ಹಣ ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕು ಎಂದರೆ ಬಡ್ಡಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಂದು ಮಿತಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಬ್ಬಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ದಿವಸದಲ್ಲೆಯೇ ಕ್ಯಾಪನ್ನು ಮತ್ತು ಬಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಮೂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ.

ಮೂರನೇದಾಗಿ ಕ್ಯಾನು 35ರಲ್ಲಿ 107ನೇ ಕಲಮು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ದೇವ ಸ್ಥಾನದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು (ಸರಕಾರದ ಮುಜರಾಯಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿರುವುಗಳಿಗೆ) ವಿನಾಯಿತಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕರೂಪತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಬಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಚನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡದಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವು ಗಳಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಮೆಂಡುಮೆಂಟನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ದೇಸಾಯ್.—ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬರೆದುಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ದೇಸಾಯ್.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗಳು ಇರುತ್ತವೆ, ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ ದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಮನೂಬೆ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಅದು ಜನಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಜನಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ.—ಸ್ವಾಮೀ, ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆ ಏನಿದೆ ಇದು ಮಾಕರಿ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಮಾಕರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸುಧಾರಣೆ ಏನೋ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೋ ಆಗುತ್ತಿದೆ. 1965ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಯಾವ ವಾಟ್ಸದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೋ ಆ ವಾಟ್ಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೋ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಪ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಎಂದು ನಣ್ಣ ನಣ್ಣ ಹಿಡಿದವಳಿದಾರರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುವ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಎಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರೇ ಹೇಳಿರುವ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ:

“We in this country have resolved to build a socialistic society on the foundations of science and technology by democratic means and methods. Socialistic pattern of society means securing social justice, equal opportunities for all and elimination of disparity. From this point of view also land reforms are necessary”

ಆಗ ಏನಿನ್ನರೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿತ್ತು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ? ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ಎಂದು ಮಾಡುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಕ್ಲೈಟಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಸಾಲಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮೊಕನೈಸು ಮಾಡಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೂ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡದೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಸರಕಾರದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ 27 ಸ್ಕ್ವೇರ್ ಮೀಟರ್ ಎಕರೆ ಎಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಿರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ಲೈಟಿ ಹಾಗೂ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಇದನ್ನು ತಾವು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಇರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಬೇರೆ. ನಾವು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಜತ್ತಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ 50 ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 50 ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವುದಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದರ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ:

60ರಿಂದ 75ರವರಿಗೆ ಶೇಕಡಾವಾರು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡಾ. 66ರಷ್ಟು,

75ರಿಂದ 100 ಎಕರೆಗಳವರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ .53

100ರಿಂದ 150 ಎಕರೆಗಳವರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ .34.

150ರಿಂದ 200 ಎಕರೆಗಳವರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ .10

200ರಿಂದ 300 ಎಕರೆಗಳವರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ .07

300 ಎಕರೆಗಳಿಂದ 500 ಎಕರೆಗಳವರಿಗೆ .03

500 ಎಕರೆಗಳಿಂದ 1000 ಎಕರೆಗಳವರಿಗೆ .01

1000 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವುದಕ್ಕೆ .005

ಒಟ್ಟು 3.46 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಫೆಕ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ 2 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರಿಗೆ ಅಫೆಕ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಂಥ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ತರಬೇಕೇ? ಈ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ? ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಮನೆಯು ಜೊತೆಗೆ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಸ್ಟ್ರೆಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಆಸ್ಟ್ರೆಕ್ಟ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

“The land-reform programme was not an easy one to carry out. It involved changes in the property rights of some 6 million families of whom over 2 million had every motive for trying to obstruct its purposes. It required considerable

executive ability and conscientious integrity from over 36,000 paid officials, 115,000 illremunerated committee members, and some quarter of a million voluntary hamlet auxiliaries."

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಂಥ ಪುಧಾರಿಗಳು ಇವಾರೆ. ಅವರು ತೊಂದರೆ ಉಂಟುಮಾಡು ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಥ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಿ ವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಕಂದಾಯ ವನೂರಾದುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಕಂದಾಯ ವನೂರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಹೋದರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದುಡ್ಡು ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಚೈನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲೈಜ್ ಮಾಡಿ ಜಮೀನು ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಗೂಳಿ ಎಂಬುವವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"The main principle for land distribution is that land owned by the tiller should not be drawn upon for distribution."

If the tiller has rented out the land in any locality, which he has distributed, he is entitled to compensation in the form of land at the time of land distribution in his own locality.

ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲೈಜ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಬಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ 50 ಎಕರೆ 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ರೈತರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಸಹ ಎರಡು ಎಕರೆ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಜಮೀನು ನಂಬಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮೈ ತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಸುಖರೋಲುಪ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಇದರಿಂದ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಬರುತ್ತದೆಯೇ! ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕಾಡೀಷನ್ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲೈಜ್ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲೈಜ್ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್, ಸೋಷಿಯಲ್ ಇಕ್ವಾಲಿಟಿ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಇದ್ದನ್ನೀಸ್ ಅವರಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಹಳ್ಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಮೇಲೆ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವವರ ಐನ್ವರ್ಯ್ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಮಿತಿಯನ್ನೂ ವಿಧಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಆರ್ಬನ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದನ್ನು ಮೊದಲು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಅಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸರಕಾರ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಜನ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ತರಬೇಕಾದ ಅಂಥ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ತಂದಿಲ್ಲ. ರ್ಯಾಂಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಿಲೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಫಿ ಪ್ರಾಂಟೇಷನ್‌ಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಿದ್ದನ್ನು ಕೋಕೋನಟ್ ಪ್ರಾಂಟೇಷನ್ ಗೂ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತೋಟ ಪ್ರಾಂಟೇಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಪ್ರಾಂಟೆಸ್ ಎಂದು ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ಕಾಫಿ ಪ್ರಾಂಟೇಷನ್ ತರಹ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಎಗ್ಗೊಪ್ಪಣ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಫಿ, ಟೀ, ಪ್ರಾಂಟೇಷನ್ ಗೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯುಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು! ಕಾಫಿ ಪ್ರಾಂಟೇಷನ್ ಜನರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತೋಟದವರು ಎರೋಡ್ ಪಕ್ಷದವರ ಕಡೆಯವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಲಮೆಟ್ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ. ಕಾಫಿ ಮೊಣಸು ಯಾಲಕ್ಕಿ ರಬ್ಬರು ತೋಟಗಳ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಮೇಲೆ ಸಿಲಿಂಗ್ ಲಮಿಟ್ ಇಡಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಭೇದಭಾವ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲವು ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಇವೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ—

“The Joint Select Committee has decided that widows and unmarried women need not have the privilege of leasing out their lands in future.”

ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯು ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಂಪನ್‌ಸೇಷನ್ನು ಎರಡು ಸಾವಿರದವರೆಗೂ ನಗದಹಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಂಧುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನಾಲೂ ವರೆಗೆ ಪರ್ಸೆಂಟೆಂಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದ್ದಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಷೇರ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದರಿಗೆ ಸರಾಸರಿ 8 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ದುಡ್ಡನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮಾಡಿ ಅವರ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ನಗದಾಗೇ ಕೊಡಬೇಕು, ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಣಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ದರದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಧರ್ಮ. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೆಪರ್ಸ್‌ಜ್ಡ್ ಫಾರಂಗಳಿಗೂ, ಎಫಿಷಿಯಂಟ್, ಮ್ಯಾನೇಜ್ಡ್ ಫಾರಂಗಳಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗಿದ್ದ 3—4 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಾಳೆ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜಾರಿಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಖಾಯಂ ಟೆನೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೇವರನ್ನು ಯಾರೂ ಪೂಜೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಳುಬಿದ್ದು ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುವು. ನಾಳೆ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ಪೂಜೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಅವುಗಳೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Before I call upon the next member I would like to settle the Business for tomorrow. Can we meet tomorrow morning?

Sri S. SIVAPPA.—I agree.

Mr. SPEAKER.—But we must get the information about the assent and publication. Is it not better that we meet at 12 '0' Clock?

Sri B. D. JATTI (Minister for Finance).—There is a slight difficulty. The Revenue Minister will have to be present in this House and also the other House to-morrow. The other House had met this morning and is to meet tomorrow in the after noon. If we meet in the afternoon, it is not possible to inform all the Council Members to meet in the morning. Therefore, we may meet in the morning here.

Mr. SPEAKER.—But we must be sure that the assent and the publication would be done and information must be given to me that it is done. I suggest that contact may be made immediately and by the time the next speaker finishes I would like to be informed something definitely. The Leader of the Opposition may also be consulted.

† ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಕರಿಲಂಗಣ್ಣನವರ (ಗೋಕಾಕ್-1).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಈಗ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದವರಾದ ನಮಗೆ ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ

ಕರ್ಣಾಟಕದ 4 ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಈ ಮನೂದೆಯಿಂದೇನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವೇನಿದೆ ಇದೂ ನಮ್ಮ ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ 10-18 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್‌ನ್ನು 48 ಎಕರೆಗಳೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 5 ರಾಜ್ಯಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಒಂದು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಈ ಐದು ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಏಕರೂಪತೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್‌ನ್ನು ಇಲ್ಲಿ 27 ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆಗಳೆಂತ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಸುಮಾರು ಜಮೀನು ಸಿಗದಂತಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯಾಗದೆ ಮೊದಲೇನು ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯತ್ತೋ ಅದು ಹಾಗೇ ಉಳಿಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೇನೂ ರಾಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಉಪಕಾರವೇನಿದ್ದರೂ ಅದು ಆ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೇ ಸೇರುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಸ್ವರೂಪ ಹೀಗಿದ್ದರೂ 1961ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಜಮೀನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅಂಥವರಿಗೇ ಆ ಜಮೀನಿನ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸೀಲಿಂಗಿಗಿಂತ ಪಾಸ್ತಿಯಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವರು ಮೊದಲೇ ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಭೂಮಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗಬಾರದು ಅಂತ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾವೀದಿವಸ ಇದರಲ್ಲಿ 1961ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭೂ ಮಾಲಿಕನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜಮೀನಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 1948ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭೂ ಮಾಲಿಕನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜಮೀನಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆಗ ರೈತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಜಮೀನ್ದಾರರಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಜಮೀನು ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು 1961ರ ಸೀಲಿಂಗ್ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಯಾರಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೋ ಅಂಥವರು ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಬೇರೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಎಂತ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮುಗಿದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ಈಗ ಬೇರೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ರೈತನ ಹತ್ತಿರ ಜಮೀನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಅಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೇನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಫುನ್ ನೋಟೀಸು ಕೊಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಈ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿರುವುದು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರರು ತತ್ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ತಂದಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದಮೇಲೆ ಉಳುವವನೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಉಳಬೇಕು ಎಂಬ ಭೂಮಿಕುಮ್ಮನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾವ ಒಂದು ಮನೂದೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಂದಿತ್ತು ಅದು ಬರೀ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಉಳುವವನಿಗೆ ಏನೇನೂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವನದು ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಉಳುವವರೇ ಬೇರೆ ಏನು ವಂತೆ ಇದು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಉಳುವವನಿಗೆ ಜಮೀನು ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ? ಏನೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಉಳುವವನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 18 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದನ್ನು ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಹಿತಸಂಬಂಧಿಗಳು ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಬಾರದು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರು, ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಭೂಮಿಯೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದಮೇಲೆ ರೈತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ? ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಹಿತಸಂಬಂಧಿಗಳು ಎರಡು ಅಂಕಿಯನ್ನು ಅಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ರೈತರಿಗೂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡರ ಮುಂದೆ ಐದು ಪೂಜೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏನೂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಇಲ್ಲೂ ಸಹ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ರೈತನ ವಿಷಯ ಬಂದರೆ ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ರೈತನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ ರೈತನ ಮೂಗಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಹಚ್ಚುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಹಿತಸಂಬಂಧಿಗಳು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ತುಪ್ಪದ ವಾಸನೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಕರಲಿಂಗಣ್ಣನವರ)

ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು 'ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ' ಎಂದು ರೈತ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ತುಪ್ಪವನ್ನು ಆತನ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಇದರ ಹಿತನಂಬಂಧಿಗಳು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಳುವವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ, ಉಳುವವನ ಹಿತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬಿಲ್ರಿಂದ ಏನೇನೂ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಏನೇನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಹಿತನಂಬಂಧಿಗಳು ಪೂರ್ವದಿಂದ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಹಿತ ಇದರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಏನೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಇನ್ನಾದರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು ಇದು ಒಂದನೆಯದು. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು 1961 ರಿಂದ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಿವಸ ಈ ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಆಯಿತೋ ಅಂದಿನವರೆಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದರ ಹಿತನಂಬಂಧಿಗಳು ಅಂದಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪುನಃ ರೈತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಬೇಕು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರು, ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮಗುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 1948 ರಿಂದ ಯಾರು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಪುನಃ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಅಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್ (ಶಿರಹಟ್ಟಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ ಎಂಬ ಈ ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ತಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದಯವನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಉಳುವವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಷ್ಟ ಹಿಡುವಳಿ ದಾರರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಾವು ಒದಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳದೇ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ಜನರಿಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಈ ಮನೋದಯದ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳದೇ ಹೋದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅದನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು.

14ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ವಿಧವೆಯರು ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗದೇ ಇರತಕ್ಕವರು ಇಂತಹವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ. ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲಿ ದೇವದಾಸಿಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು? ಅವರಿಗೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹೊಲಗಳು ಇವೆ, ಅವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡದೇ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ದೇವದಾಸಿ ಅವರ ಸಲುವಾಗಿ ಏಕೆ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಳಕಳಿ ?

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಮುಂದೆ ಕಾಯಿದೆ ತಂದು ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮದುವೆಯಾಗದೇ ಇರತಕ್ಕವರು ಎಂಬ ಡೆಫಿನಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಸರಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರದೇ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಗ ಇದೆ, ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿದೆ ಅವರು ಆ ಭಾಗದಿಂದ ಬಂದವರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ದೇವದಾಸಿ ಬಿಲ್ ಒಂದು ಅದು ಅಬಾಲಿಷ್ ಆಗಿದೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇದ್ದಂಥವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅವರು ಜೀವಂತ ಇರುವವರೆಗೆ ಅದರೂ ಕೂಡ ರೂಝೆ-ನರಾಝೆಗಳು ತಾವು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಎಕ್ಸ್‌-ಪೆಂಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri B. D. JATTI.—If they come under the category of unmarried girls, they will get exemptions.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ನಂ ಪ್‌ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಬಿಡಿಸುವುದು ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಬಿಡಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರೊವಿಜನ್ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೆಕ್ಷನ್ 16 ರಲ್ಲಿ

the explanation given is as follows :

“For purposes of this clause, a land shall be deemed to have been transferred, if it has been transferred by act of parties (whether by sale, gift, mortgage with possession, exchange, lease or (any other disposition) made *inter vivos*.”

ಅನ್ನುವುದು ಸರಿಯೇ ! It also applies to partition. ಅದನ್ನು ರಾ ದಿವಾನ್ ಮೆಂಟನವರು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತವಾದ ವರ್ಡಿಗನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ.

It is stated that notice should be given before the 11th March 1957 under the Bombay Tenancy and Agricultural Lands Act, 1948.

ಆ ರೀತಿ ತಾವು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು 31st March 1957 ಎಂದು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರೆಂಡರ್ ಆಫ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ಬೈ ಚೀನಿಂಟ್. ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಇಂದ ಸರೆಂಡರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ರ್ಯಾಂಡ್‌ನ ರೆಂಟ್‌ನ್ನು ಆಗಲ, ಉಳಿದ ಬಾಕಿಗಳನ್ನಾಗಲ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಹೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ. ಮತ್ತು ಈ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಎಂದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 51ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರಾದವರಿಗೆ ನಗದು ಹಣ ಕೊಡುವಾಗ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದಿರುವುದನ್ನು 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಸಮೂದಿಸಿ ದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಮಾಲೀಕನಾದವನಿಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹಣ ಬಂದರೆ ಅವನು ವ್ಯಾಪಾರ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಉದ್ಯಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಕಂತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಥವಾ ಹುಂಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

63 ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗರೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನ ಬೆಳಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ.

107ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಸರಕಾರಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು, ಮಠಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮಲತಾಯಿ ಭಾವನೆ ತೋರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಎರೋಡಿಸಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಕೊಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 137ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒರಿಜನಲ್ ಸೆಕ್ಷನ್ 130 ರಲ್ಲಿ 50 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದಿರುವುದನ್ನು 100 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನಾದರೂ ಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರದ ಫೋರ್ಟ್, ಫೈನಿಯವೇನಿಡೆ ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್)

ವಿನಾಯಿತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆ. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಉಳುವವನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದರಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ (ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂಧಿರುವ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತಿಮ್ಮಪಡಿ ಮನೂಬೆ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ವರದಂತಿದೆ. ಎಂಥ ವರ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಕುಲ ಶಾಪದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆದಾಡಿ ನಾಶವಾದಂತೆ ರೈತರೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ವೈಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಹಾಳಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದೇ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದಿಲ್ಲ. ಆರ್ಬಿಎಸ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಿರಬಹುದು, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರಕಾರಕ್ಕಿರುವುದು. ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆ ಎಂದರೆ 27 ಎಕರೆ ಎಂದು ನಿಬಂಧನೆ ಇದೆ. ಈ 27 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದರ ಕಡೆ ಸರಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ 2-3 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳಿವೆ. ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಜಮಾನರಾಗಿ ಅಥವಾ ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿ ಬರುವ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬರುವ ಗುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಕಾಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಇರುವ ಎರಡು ಎಕರೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ? ರಿಟೈರ್ ಆದಮೇಲೆ ಅವರ ಗತಿಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಮನಗಾಣಬೇಕು.

ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದುದರಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಘವಿದೆ. ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡ್ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಘವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಅಡಕೆ ತೋಟವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ 15-16 ವರ್ಷ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಲಕ್ಕಾನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾರ್ಕಾರು ಸಾಮರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ತೆಂಗಿನ ತೋಟವನ್ನು ಸಹ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಇದರಮೇಲೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್‌ಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇವರಿಗೆ ಸಂಘ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಹೇಳುವವರು ಕೇಳುವವರಲ್ಲ ಎಂದು ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್‌ಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಒಂದು ಸಾವಿರ, 1200 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ 5-10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆರೆ ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಇವತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಮೇಲೆ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೋಟಿಗೆ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರ, ಭೂಮಾಲೀಕ ಮತ್ತು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವನು ಇವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಗೇಣಿದಾರ ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮನಗಾಣಬೇಕು.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ಸಂಗಡಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೆಡುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ಏನು ಸೌಕರ್ಯವಿದೆ, ಅವನಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏನು ಸಹಾಯ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅವನಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಪುರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೇಗಿಲು, ಮುಟ್ಟು, ಗಾಡಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮನಗಾಣಬೇಕು.

ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 20-22 ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಕ್ರಮವಾಗಬಹುದು. ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿಸುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯ ಶಾಖೆಗೆ ಕಳಿಸಿ,

ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಜಮೀನಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೈವಂತ್ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಐದಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಹಾರ ಬರುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು 20 ವರ್ಷ ಕಾದು ಆ ನಂತರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅವರು ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮುಂದೆ ಅವನ ಸಂಸಾರ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮನಗಾಣಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ (ಮುದ್ದೆಬಹಾಳ).—ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿರುವ ಮೈಸೂರು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ವಿಧೇಯಕ ಈಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಿದೆಯೋ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕೂಗು ಹಿಂದಿನ ಕಾಯ್ದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಮಾತಿಗೆ ಆ ಭಾವನೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಹಗೀರುದಾರರು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುವವನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಘೋಷಣೆ ಹೊರಟಿತು. ಉಳುವವನಿಗೇ ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಭೂಮಿ ಹಸನಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಕೂಗನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದವು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 1961ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವೊಂದು ಅನಾನುಕೂಲತೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ಕಾನೂನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಕೆಲವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆ, ಇದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಧೋರಣೆ. ಇಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಾಗ ಕೆಲವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಈಗ ನಾವು ತರಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ವೇನಿದೆ ಎಂದರೆ, ಉಳುವವನಿಗೇ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಈ ತತ್ವವನ್ನೇ ಆಚರಿಸುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ವಿಧೇಯಕ ಬರಾತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 1961ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆದಂಥ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅನಾನುಕೂಲತೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. 1961ನೇ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಚರಾವಣೆಗೆ ಕೊಡದೆ ಅಪ್ಪರರ್ನ್ಯ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತಂದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಲಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ತರಬೇಕಾಯಿತು ಎಂದು. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರೇನಾದರೂ ಭೂಮಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೇಗೆ ಅಥವಾ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಹೊರತು ಮೇಲೆ ಕಾಳಿಜ ಜನರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರು ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಒಂದಾದ ನಂತರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ, ಮದ್ರಾಸ್ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಭಾಗ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ:

‘Under Section 16 of the principal Act the following clause shall be inserted namely...’

ಮುಂಬೈ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿನ ಆಕ್ಟ್ ಅನುಸರಿಸುವುದು, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನೇ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎನ್ನುವಂಥ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಚೆನ್ನೈ ಆಕ್ಟ್ ನಮಗೆ ರಾಗು ಇದ್ದಾಗ ಕೆಲವೊಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರ್ದೋ)

ಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ 500 ಎಕರೆವರೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆಕ್ಟ್ ಬಂದ ನಂತರ 27 ಸ್ಕ್ವೇಡರ್ ಎಕರೆ ಎಂದು ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ತತ್ವ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವಿಶಾಲವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ನೂತನ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಸೂಮ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 1961ನೇ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಪಾಸ್ ಆಯಿತೋ ಅಂದಿನಿಂದ ಅಂಥ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲ ಇನ್‌ವ್ಯಾಲಿಡ್ ಆಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವಂಥ ನೂತನಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಭೂಮಾಲೋಕರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೈತನಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಸೀಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಈಗ ಇದ್ದಂಥ 27 ಸ್ಕ್ವೇಡರ್ ಎಕರೆಗಿಂತಲೂ ಭೂ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಕಡಮೆ ಆಗುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಈ ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸಾಗಿ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅಂದಿನಿಂದ ಇದೇಲ್ಲ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಂದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. Exemptions granted to Government land under section 7 will also be granted to religious and charitable institutions—ಇದರಲ್ಲಿ religious and charitable institutions ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಹತ್ವವಾದ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗಳಿವೆ. ಇಂಥವು ಎಷ್ಟೋ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿವೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಶ್ರೀಮಂತ ಜನ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎಜುಕೇಷನ್ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದಂಥ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂತಹ ಉತ್ತಮವಾದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಮಾಡದೆಯೇ ಕೇವಲ ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಚಾರಿಟಬಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಅದು ಸಮಂಜಸ ವಾದುದಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವಾಗ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಂತಹವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ವಿಷಯವೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಸುಮಾರು 24 ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಠ ಎಂದೇನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವುಗಳ ಹೆಚ್ಚಿಕೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇನಿದೆಯೋ ಅವಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Now, what happened to my request to the ministers? Will the Hon'ble Finance Minister tell me what is the position tomorrow?

Sri B. D. JATTI.—Sir, we have discussed this on our side and we hope the Leader of the Opposition also will agree if it is in the morning. It will be convenient to the Hon'ble Members and also the Revenue Minister to be present in the Council in the evening.

Mr. SPEAKER.—I suppose it is convenient to the Hon'ble Members.

Sri V. S. PATIL (Belgaum).—Sir, is it possible to finish the work in a morning session?

Mr. SPEAKER.—Let us have all the hours. I will drop the Question Hour.

Sri SANJEEVANATH AIKALA (Surathkal).—Sir, question hour is important and it should not be dropped.

Mr. SPEAKER.—Question Hour should not be dropped; half an hour discussion should not be dropped; this Bill should not be dropped; and points of order must be taken up and so on; how is it possible to do all this?

Therefore we begin early tomorrow and sit late. We will assemble at 8-30 A.M.

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

Sri S. SIVAPPA.—So, we are meeting tomorrow at 8-30 A.M. and sit upto 1-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—Let us see. I want to have a proper debate and not farce of a debate. Now Sri Devegowda will speak.

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೈಸೂರು ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್-1965ನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಅದು ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು 3-3½ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತೋರಿಸಿದಂಥ ಆಸಕ್ತಿ, ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ತಂದಂಥ ಒರಿಸಿನರ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಬಿಲ್ ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 71ರಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 47.6 ರಷ್ಟು ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡ 9.3 ರಷ್ಟು ಚೆನೆಟ್ಸ್ ಕಲ್ಟಿವೇಟರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡ 10.9 ರಷ್ಟು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರೇಲಮ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡ 3.4 ರಷ್ಟು ಗುತಿಯೆಂಬವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳಮೇರೆ ನನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶೇಕಡ 71.2 ರಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನರಿರುವ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಬಿಲ್ನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ತರತಕ್ಕ ಧಾಟಿ ಮೋಡಿದರೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಬೇಕು. ಶೇಕಡ 9.3 ರಷ್ಟು ಆವರಿಗೇನಾದರೂ ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಲೀಫ್ ಸಿಗಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಚೆನೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕಲ್ಟಿವೇಟರ್ಸ್ ಬಿಲ್ ರ್ಯಾಂಡ್‌ಲೆಸ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರೇಲಮ್ಸ್ ಎಂದು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ ರಿಲೀಫ್ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 67 ಲಕ್ಷ 76 ಸಾವಿರದ 797 ಎಕರೆ ಕಲ್ಟಿವೇಟರ್ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಆ ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಾದರೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು 1 ಕೋಟಿ 40 ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹಂಚಿದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 5 ಜನ ಸಂಸಾರ ಇರುವ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ 27 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅರಿತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇವರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಗದ್ದೆ ತೋಟಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಫಾರಂಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬುದೇ ಸಂತ್ರಾಸಪಡುವುದಾದ ವಿಷಯ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಣುವುದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 1961 ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಒಂದು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಈ ಸಭೆಯೇ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ಹೋದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರ ಇವೊತ್ತು ನಮಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಿಂದ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟ ಮುಂತಾದ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಾರದು ಎನ್ನುವಂಥ ಒಂದು ಸಂಶಯದಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ತರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಮೇಲೆ ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆ ಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಫೋರ್ಟೇಷನ್ ಮುಖಾಂತರವೇ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಗೋಚರಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಅನಾನುಕೂಲ ಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫ್ಯಾಗ್ಮೆಂಟೇಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಭೂ ಮಾಲೀಕನಿಂದ, ಚೀನಿಂಗಿಗೆ, ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್‌ನನ್ನಿಗಿಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ರೈತ ತಾನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್‌ಅನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಅವನಿಗೆ ಆ ಜಮೀನಿನ ರೈಟ್ಸ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಆ ಜಮೀನಿನ ರೈಟ್ಸ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯ ಸೌಲವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪವೇಷನ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯ ಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನಿನ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ ರೈತನಿಗೆ ಅಡ್ಡನ್ ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೇತನ್ನ ದಿವಸ ಭೂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅಥವಾ ಭೂ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆವೋ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ, ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇದರ ಮುಖಾಂತರ ಫುಡ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೋದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿದೆ ಅದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲನ್ನು ತಾವೇ ನುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ನಗದಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದನ್ನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಕೊಡ ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಭೂ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್‌ನಾದರೂ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾದದ್ದು. ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯು ದೇಶಕ್ಕೆ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೇತನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರದೇಶದಿಂದ 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗಳು ಏನಿದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕ ಕ್ಲಾಜ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಕಾಫಿ ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ಅನುಕೂಲತೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮ ಒಂದು ಅಭಿರಾಜ್ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಏನಿದೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದು ಕನಸಿನ ಮಾತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್ (ತಾಳಿಕೋಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇವೊತ್ತಿನದಿವಸ ಈ ಮನೂದೆಯ ಮೇಲೆ ವಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ 5 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ತಮಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಚಿನ್ನಿ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು, ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿತಾ ರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ದಿವಸ ಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಇದುವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ರಿವಿನ್ಯೂಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇದನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿವೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಲ್ಡರುಗಳು ಎರೆಡು ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಆಫಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈಗ ಚಿನ್ನಿರಾ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಚಿನ್ನಿಂಟುಗಳಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ಟಾರ್ ಹೋಲ್ಡರು ಗಳು ಮತ್ತೆ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿನಾಯ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 1948ನೇ ಇಸವಿಯ ಬೊಂಬಾಯಿ ಚಿನ್ನಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚೇಂಜರ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ಸ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋಜನರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ. 1961ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋಜನ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ 8ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ 1961ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಮಾರಿಕೊಂಡ ಜಮೀನನ್ನು ಕೂಡ ಸಿಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋಜನ 400-500-1000 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ 1961ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದುವೇಳೆ 27 ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೂಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಮಾರಿದ್ದನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಿಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್‌ಅನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಈಗ ಅವರಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು 1961ನೇ ಇಸವಿಯ ನಂತರ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಪರಭಾರೆಮಾಡಿದ ಜಮೀನನ್ನೂ ಹಿಡುವಳಿಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದ ರಿಂದ ಎಷ್ಟೋಜನಗಳಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿ ಅವರು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಅಮೇಲೆ ಈ ಮಸೂದೆಯು 20ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಆಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹಾಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಎಂದೆ ಅದನ್ನು 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಲಂಪ್‌ಸಮ್ ಆಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಆ ಹಣವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನವೇರಿ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನಾದರೂ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(MR. CHAIRMAN SRI C. R. RANGE GOWDA in the Chair)

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಅದರಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಭೂಮಿಗೆ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಏನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Statement of Objects and Reasons ನಲ್ಲಿ "Exemptions granted to Government lands under section 107 will also be granted to lands belonging to or held on lease from religious and charitable institutions managed by or under the control of the Government." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಜನ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಚಾರಿಟಬಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾ ಜನರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ಭೂಮಿಗೆ ಏನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಯಾರಾದರೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂಥದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆದು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಹುದು, ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಆಗಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚಾರಿಟಬಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಪಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮುನಿಚನ್ನಪ್ಪ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸುಧಾರಣೆ ತಂದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಡ ಜನರ ಕಡೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಏನಾಯಿತೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ಜನ ಸಣ್ಣ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಎರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಚಾರ. ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಪಾಡ್ಯವಾಗದೆ ನಿಶ್ಚಿತಾಯಕರಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಡ ಜನರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರಿಗಾದರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಉತ್ತಮ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಇಂಥ ಜನರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಉಳಿದುದನ್ನು ಬಾಂಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಜಮೀನಿನಮೇಲೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಜನ ಸಾಲ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ಮುಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅಥವಾ ಸಾಲಗಾರನಿಗೆ ಕೊಡುವುದೇ? ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರೈಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೂಕುವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನುಮಾರು 20 ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಲು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ಆಕ್ರಮವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ನ್ಯಾಯ. ಭನುಶಂಕರಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಮೀನಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿ ಬಡ ರೈತರು, ಬಹಳ ಉತ್ತಮರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಹರಿಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಗೌಡರಿದ್ದಾರೆ. ನಾರ್ಕಿದು ಸಂಸಾರ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿದ್ದಾರೆ. 40-50 ವರ್ಷದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಜಮೀನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ತೋಡಿ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ಬಾವಿಗಳಿವೆ. ಈ ಜಮೀನಿನ ಉತ್ತಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾರ್ಕಿಜ್ ಭಾಗವನ್ನು ದೇವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾಕೆ ನಿಂತಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಜನ ಅವರು. ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಸ್ವಲ್ಪ ಈಗ ಕೂಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ನಿಮಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ ಎಂದು ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಬಡ ರೈತರು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ನುಮಸ್ತಾನಾದರು. ಸ್ವತ್ತು ಇದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಣಸಾಲು ಗುತ್ತಿಗೆಯ ಹರಾಜನ್ನು ಪಟ್ಟಿಕ್ಸಲ್ಲ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ 200 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು 500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜಮೀನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು ಈಗ ತಿರುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 10 ವರ್ಷವಾದರೂ ಪಣಸಾಲು ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು, ಮಕ್ಕಳು, ಮರಿ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಆ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮುನಿಚನ್ನಪ್ಪ.—ನಾನು 20 ವರ್ಷ ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಆ ಸ್ಥಳದ ವಿಚಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಇದ್ದ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ರೈತರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿದರು. ಅಗ್ಗೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಗಳಮೇಲೆ ಇದ್ದು ಜೀವನ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದರು ಗ್ರಾಮ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಜಮೀನು ಹರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ತಾತ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಗುಡಿಸಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಗ್ಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆ. ಅಂಥ ಬಡವರ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಅವರು ಬದುಕುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅಲ್ಲಿಯ ಬಡವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ತನಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನೆಯಿಂದ ನಾನು ಕಾಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಜಮೀನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರು ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಆರ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿದರು. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮುನಿಚನ್ನಪ್ಪ)

ಚಪ್ಪಡಿ ಶಲ್ಲು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನು, ಅಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲರು ಅರ್ಥರ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ತಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ಅವರು ಈಗ ಏನೇನೋಮಾಡಿ ಗೂರು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಬದಲಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

† ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥ ಐಕಲ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1961 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 142 ಕ್ಲಾಜುಗಳಿದ್ದವು. ಈಗ 1965 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 43 ಕ್ಲಾಜುಗಳಿವೆ. ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ 1958 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಷನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಮಿಷನು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ 1961 ರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಬಂದಿತ್ತು. ಸರಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ 1961-62ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕುಂಟು ನೆಪ ಹೇಳಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಕೇರಳ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ 33 ಗ್ರಾಮಗಳ ಜಮೀನುದಾರರು ನುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ತಂದಿದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ಶಾಸನವನ್ನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆತರದೆ ತಡೆ ಹಿಡಿದರು. ನುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಈ ನೆಪ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದು rich man's money and poor man's vote. ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯು ಹೆನ್ರಿ ಕೂಡ ಇಷ್ಟೇ ಇದೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರಾಡ್ಸ್ ಮನಿ ಪೂಲರ್ ಮಾನ್ಯವೋಟ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಇರಕ್ಲನ್‌ನಲ್ಲಿವೋಟುಗಳನ್ನು ಎದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದೆ. Rich man's money and poor man's vote.—Landlord's money and poor man's vote.

Mr. SPEAKER.—Will the member come to the Bill. This is not a general Debate on next elections.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—The Government has got always in view the elections, and that is why they have brought this Bill.

ಗಾಳಿ ಬಂತು ತೆಂಕಣದ ನೀಮೆಗೆ ಗಾಳಿ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಿ 1967ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇರಕ್ಲನ್ ಬಂತು ಎಂದು ಈ 43 ಕ್ಲಾಜುಗಳಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಲಾಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪುನಃ ಯಾರಾದರೂ ನುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಕೀಲ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದ ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಪ್ತರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅಂದರೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರಿಗೆ ಹಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ 8 ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ರೈತರೂ ಜನರ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಂದಿರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು. ಇದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ಹಂಗರ್, ಅಂದರೆ, ಭೂಮಿಯ ಹಸಿವು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಫಾರ್ಪಣೆಯುಂಟಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ರಿಕ್ಲೇಮ್ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಭೂಮಾಲೀಕರೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆಯ

ಬಹುದು, ರೈತರೂ ಭೂಮಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬಹುದಾದರೂ ವೆಸ್ಟ್‌ರಾಂಡ್ ಇರುವುದನ್ನು ರಿಕ್ಲೇಮ್ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಸೂಕ್ತವಾದುದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಫರ್ಷೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಯುಂಟು ಮಾಡಬಾರದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ವಿನಾಯಿತಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತೆಂಗಿನ ತೋಟಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ಕಾಫಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ತೋಟಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಮನೋದೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಹೊರಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೊಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗೂ ಸಹಾ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣದಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇವುಗಳಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಇನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಕ್ಲಾಬ್ ಬೈ ಕ್ಲಾಬ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ (ಕಿರಿಯೂರು).—ಸ್ಯಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಭೂನುಧಾರಣಾ ಮನೋದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಆಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ತರುವುದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದರೂ ಇದರಿಂದೇನೂ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹಾಲೇ ಕೋರಾದಾರರಿಗೆ ಅಥವಾ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದೆ ಅನ್ನತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ—ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರೂ ಈ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ, ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಟಲ್ಲರ್ ಆಫ್ ದಿ ಸಾಯಿರ್ ಮಸ್ಟ್ ಬಿ ದಿ ಒನರ್ ಆಫ್ ದಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ಅನ್ನುವ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಜಮೀನಾರನಾಗಿರತಕ್ಕವನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಅಂಥವನಿಗೆ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬರಿದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆಗ ಜಮೀನು ಆ ರೈತ ನಾದವುಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆ ನಮ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅದು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ನಾನು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 8-10 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಜಿಲ್ಲೆ ಸಮಿತಿಯ ಮೂಲಕವೂ, ಅನೇಕ ಸಲಕ್ಕೆ ಕಮಿಷನರ್ ಮೂಲಕವೂ ಮತ್ತು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಮೀನ್ದಾರರುಗಳು ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದುದಿನ ಈ ಕಾನೂನು ವೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ನಮಗೆ ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭೂಮಿಯೇನಿದೆ ಅದು ನಮಗೆ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗೇಣಿದಾರನಾದವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನಿಗೋ ಅಥವಾ ಕೋರಾದಾರನಿಗೋ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಪರೂಪ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 5-10 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದರೂ ಮಾರಿರಬಹುದು. ಅಂಥ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಹೀಗೆ ಜಮೀನು ಆ ರೈತರಿಗೆ ದೊರೆತಿದ್ದರೆ ಆಗ ಟಲ್ಲರ್ ಆಫ್ ದಿ ಸಾಯಿರ್ ಮಸ್ಟ್ ಬಿ ದಿ ಒನರ್ ಆಫ್ ದಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ಎಂಬ ತತ್ವಕ್ಕೆನು ಧಕ್ಕೆಬಂದಹಾಗಾಯಿತು! ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Tiller is the owner of the Soil. Tiller is to become the owner by some method or the other—it may be by an enactment by the Legislature—he should become the owner of the land.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ)

ಹೀಗೆ ಭೂಮಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. 1961 ರಿಂದಲೂ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತೋ ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ; ಈ ಹಿಂದೆ ನಾವು 1957ರಲ್ಲಿ ಭೂನು ಧಾರಣೆಯ ಮೂಲ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ 100 ಎಕರೆಗಳ ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೂ ಸಹಾ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅದು ಡಾಲರ್ ಅಂಗ್ ಬೆಲೆಯಾಗಿದೆ, ಅಂಥ ಒಂದು ಆದಾಯ ನಮಗೆ ಬೇರಾವ ಬೆಲೆಯಿಂದಲೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಕಾಫಿಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನಿದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಆ ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನೂ ಸಹಾ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಆ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದರು ಎಂದರೆ ಅದು ಆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರೇ ಈ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಡಕ ಮತ್ತು ತೆಂಗನ್ನೂ ಸಹಾ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಲ್ಲ ಜನ ಒತ್ತಡ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಂದರೆ ಆ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕಾಪಿಬೆಲೆಯುತಕ್ಕೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಆ ಬೆಲೆಯು ಜೊತೆಗೆ ಈ ಅಡಕ ಮತ್ತು ತೆಂಗನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಎರಡು ಬೆಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಅದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ—ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಏನು ಖರ್ಚು ತಗುಲುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೇನು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟೇ ಖರ್ಚು ಮತ್ತು ಕಾಲ ಈ ಎರಡು ಬೆಲೆಗಳಿಗೂ ಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ವಿನಾಯಿತು ಕೊಡಲು ಅದಕ್ಕೇನೇನು ಅರ್ಹತೆಗಳಿದೆಯೋ ಆ ಅರ್ಹತೆಗಳಿಗೂ ಈ ಬೆಲೆಗಳಿಗೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಈ ಬೆಲೆಗಳು ಯಾವ ಅನರ್ಹತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಲು ಏಕೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಕಾಲ ಮಾರಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವೆಂದೆವೆಂಟುಗಳನ್ನು ತರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಕ ತೋಟಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—How long we should sit here? The Hon'ble Minister for Revenue will have to reply. How much time the Hon'ble Minister wants to take?

Sri M. V. KRISHNAPPA.—About half-an-hour Sir.

Mr. SPEAKER.—He wants half-an-hour. We have the amendments tomorrow. So let us meet at 8-30 a. m. tomorrow. There will be no "TEA" break. The Hon'ble members must remember that we have to finish this Bill as well as the other Bill tomorrow. There is half-an-hour discussion also. We shall have it in the end tomorrow.

(Some members stood up and said that they have got their amendments and they want to speak)

Mr. SPEAKER.—Unless the Hon'ble members send their names, before hand, their names will not be called up on.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಧೇಯಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಇದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಭೂ ರಹಿತರಾದ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಭೂಮಿ

ಇರುವವರಿಗೆ ದೊರೆತು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತರದೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ನಾನಲ್ಲ ಕಾರಣ. ಅನೇಕ ಸಲ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಏಕೆ ವಿಧಾನವಾಯಿತು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾವೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು, ಬೇಗ ಈ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ರ್ಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಭೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಅವರೂ ಕೂಡ ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವುದು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ, ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ನಮಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು, ಬೇಗ ಆಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಭೂಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭೂಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದು ಬೇಗ ಬಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದು ಇದು ಬರದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಬೇಜಾರುಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ವಿರೋಧಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ನೂಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸದ ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ತಂದಿರುವ ಅವಿಮಂಡಮಂಟ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಮಾತನಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಮೊದಲನೆಯದು (ಸೀಲಿಂಗ್). ಕೆಲವರು ಜಾಸ್ತಿ, ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಭೂಮಿ ಉಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕರ್ತ ನಾನಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದೃಷ್ಟಕರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಎರಡನೆಯದು, (ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸ್) ವಿಷಯ ಅನೇಕರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಕೆಲಸ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬೋನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಅದು ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೆ ತೂತು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾ ಇರುವಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲೂಪಹೋಲ್, ಬಹಳ ಇವೆ, ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸ್ ಕೂಡಬಾರದು, ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬೋನಿಗೆ ತೂತು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ—ಈ ಭೂಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ಎಂದು ಏನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅಪು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದರು. ಇದೂ ಕೂಡ ಹಿಂದೆಯೇ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇದ್ದವು. ಈಗಲೂ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇದು ಆಗುತ್ತದೆಯೇ, ಇದು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನೂ ಕಂಡು ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿದರು. ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಸುತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇವೆ. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ ತರಹ ರಾರ್ಚರ್‌ಫಾರಂಸ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವರು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮ್ಯಾಕಿ ನೈಸ್‌ ಫಾರಂಸ್ ಇರಬೇಕು, ಅದು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಫಾರಂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದೇ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಫಾರಂಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೆಲವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಉಳುವವನಿಗೆ ನನ್ನದು ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಆಶೆ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಫಸಲು ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವನಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರೂದಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೇಶ, ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವ ದೇಶ ಎಂದರೆ ಅಮೇರಿಕಾ. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಫಾರಂಗಳು ಇವೆ. ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಫಾರಂಸ್ ಇವೆ. ಅಪು ಹೈಲಿ ಮ್ಯಾಕಿನ್ಯೆಸ್ಡ್ ಆಗಿವೆ. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದ ಜನರು ಜಪಾನ್ ಅನ್ನು ಗೆದ್ದರು. ಜಪಾನ್ ನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಜನರರ ಮ್ಯಾಕಾರ್ಥರ್ ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣ ಯಾವ ಜನಾಂಗ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಯಾವ ಜನಾಂಗ ಅನು ಪೂರ್ತಿ ಮ್ಯಾಕಿನ್ಯೆಸ್ಡ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿದರು. ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

5 ಎಕರೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿಕೊಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಿಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ? ದೊಡ್ಡ ಫಾರಂಸ್ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ಜಪಾನ್‌ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ, ಅಮೆರಿಕದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂದರೆ, ಯುದ್ಧವಾದ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲ ಹೋದರೂ ಬಾಂಬ್ ಬಿದ್ದು ನಾಶವಾಗಿತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ತೊಂದವರಾದ್ದರಿಂದ ಇತ್ತು. ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಗೆ 9 ಜನ ಇದ್ದರು, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದಾನೆ, ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಎಕರೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ 5 ಎಕರೆ, ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ 5 ಎಕರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಎಕರೆ ಆದರೆ ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 9 ಜನ ಇದ್ದರು. ಯುದ್ಧವಾದ ತಕ್ಷಣ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಒಂದು ಜನಗಳು ಕಂಗಾರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಮೆಕಾರ್ಥರ್ ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿದ ಧೋರಣೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಅವರ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಬಾಂಬ್‌ನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನುಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿ, ಜನಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಇರುವುದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಅದು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭೂಮಿ ಅದನ್ನು ಹಂಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿದರು. ಇವತ್ತು ಜಪಾನ್ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಎಕಾನಮಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಯುದ್ಧವಾಗಿ 20 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ನೋಡಿದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಇನ್‌ಟೆನ್ಸಿವ್ ಆಗಿ ಕಲ್ಟಿವೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ರೈತ ಕುಟುಂಬ ಸುಖವಾಗಿ ದಾಳುವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಏಪ್ಪು ಆಹಾರ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಅಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು, ಜನ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಅಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ಟಾರ್ಟೆರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ. ಬತ್ತ ಅಥವಾ ಗೋಧಿ ಅವರ ಟಾರ್ಜಿಟ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ, ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್‌ಟೆನ್ಸಿವ್ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಲಾರ್ಜ್ ಫಾರಂಸ್ ಇದ್ದರೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತತ್ವ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದೇ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗುಣಗಳೂ ಕೂಡ ಇವೆ. ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹದ ಕ್ಲೈಮೇಟ್ ಇವೆ. ಆಕ್ಸಿಕ್‌ನ ಜೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಕ್ಲೈಮೇಟ್ ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಕ್ಲೈಮೇಟ್ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾದಾಸೀದಾ ಆಂತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಆಕ್ಸಿಕ್ ಜೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಕ್ಲೈಮೇಟ್ ಇರುವ ಏನಾದರೂ ಜಪಾನ್ ಮೆತಡ್ ಪ್ಯಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಾಗಿ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಆಗಿರುವ ಕಡೆ ಅಷ್ಟು ನೀರು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಸಬಹುದು. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ 36 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಅಥವಾ ಒಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 25 ಭಾಗ ಇರಿಗೇಟೆಡ್ ಏನಿಯಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಪಾನಿನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಟೆನ್ಸಿವ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಿಜಾಪುರ, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಏನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಐದು ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಆಗುವಷ್ಟನ್ನೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ನೀರಿನ ಅಸರೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಇಂಥದೇ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು, ಜಪಾನಿನ ತರಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಹೇಳುವುದೂ ಕೂಡ ತಪ್ಪು, ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ 46 ಕೋಟಿ ಜನ ಇದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಗ ಹೇಳಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 1971ನೇ ಸೆನ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ 56 ಕೋಟಿ ಆಗುತ್ತದೆಯಂತೆ. 1961ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ 46 ಕೋಟಿ ಇತ್ತು, 1971ರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 56 ಕೋಟಿ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೂಕಾರು ಕೋಟಿಯಂತೆ ಏರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ 96 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇದೆ, ಇನ್ನೂ 40 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ತರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ 82 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಬೆಟ್ಟ, ಗುಡ್ಡ, ನದಿ ವಗೈರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ರೀಚ್ ಆಗಿದೆ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರವಾಹಗಳ ಇಂಬ್ರ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅರಣ್ಯಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯ, ಡ್ಯಾಮ್ಸ್, ತೋಟಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜಮೀನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಅಥವಾ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಬೇಕಾದರೆ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು; ಕನ್ಸೂಮೆಬಲ್ ಗುಡ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದೊಂದು ಮಾರ್ಗ. ಇರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರ, ನೇಗಿಲು, ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಫೋರ್ತ್ನಾಹ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜಮೀನು ಹಂಚಿದ್ದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಟಗಾಗಿ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಇರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕು, ಅಮೇರಿಕೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಜನ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗ ಸೇಕಡ 20-25 ಜನರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಸಂಖ್ಯೆ 50-60ಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕು. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕಾದ ಎಕಾನಮಿ ನೋಡಿ ಮೆಕೆನ್ಸೆಜೇಷನ್ ಇರಬೇಕು, ದೊಡ್ಡ ಫಾರಂಗಳಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. 17 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಏನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಭೂಸುಧಾರಣೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ 600 ಜನ ಇನ್ವೆಸ್ಟ್ ರಾಜರನ್ನು, ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಇದಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹ್ಯಾಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ವಲ್ಲಭಾಯಿ ಪಟೇಲರು ರಾಜರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು ; ಹ್ಯಾಂಗ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಬ್ಬ ರಾಜರೂ ಇಲ್ಲ. 16 ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ರಾಜರಿಲ್ಲದೆ ಇಂಡಿಯಾ ಒಂದು ಒಗ್ಗಟ್ಟಾದ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಜರಿಗೆ ಜನರು ರಾಯರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಭೂಮಿಯು ಉಳುವವರ ಕೈಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಾರ್ತ್‌ನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಆಳು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಜನರಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದಮೇಲೆ ಹೊಲ ಉಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಚೆಡ್ಡಿ ಜನ ಇರುವವರೆಗೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಉಳುವ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಈ ದಿವಸ ಅಠಾರಾ ಕಥೇರಿ ಒಂದು ಜವಾನನ ಕೆಲಸ ಖಾಲಿ ಇದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ 500 ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಜಮೀನು ಉಳಲು ಮನುಷ್ಯ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ಅರ್ಜಿಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ, ಇದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಫಾರಂ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಸೌಕರ್ಯ ಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತರನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಬಾರದು, ಅವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಸ್ತಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟು ಫೋರ್ತ್ನಾಹ ಮಾಡಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಎರಡು-ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಸಿಕ್ಕಬಹುದೆಂದು ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಈಗಾಗಲೇ ಜಮೀನನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯೋಗ್ಯರಾದ ಚೆನೆಂಟ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ 70 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಚೆನೆಂಟ್ಸ್ ವಶದಲ್ಲಿದೆ. 70 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ 40-50 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ಜಮೀನಿನ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಭೂಮಿ ನಮ್ಮದಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ತಾತಂದಿರ ಕಾಲದಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕಾದರೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂನುಧಾರಣೆ ಮನೂವೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಇದರ ಕೆಳಗೆ ಬರುವ 40-50 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ತರನೋವು ಇದೆ. ಈ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತಾರೀಖನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಇನಾಂ ಅಬಾಲಿಷನ್ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವವಿದೆ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಟರೂ ಆ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದ ಕ್ಲಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆತಿದೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವೂ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬರುವುದೆಲ್ಲ ಜುಡಿಷಿಯರ್ ಮ್ಯಾಟರ್ಸ್ ಆಗುವುದರಿಂದ ನಾವು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು ಎನ್ನುವ ಸಂತೋಷದಿಂದಲಾದರೂ ಇರಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟರು. ನಾನು ಡೆಲ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆ ಗಳಾಗಿವೆ. ವಿನಾಯಿತಿಗಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆರ್ಚರ್ಡ್ಸ್ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೋಟಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. Efficiently managed farms ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದರೂ ಭೂನುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಭೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 100 ಎಕರೆ, 200 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೇಬರ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಲಿಕಾರರ ಕೂಲಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ ಎರಕರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಕರು ಆ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದೋಚುವ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ದಿನ ನಡೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ದೇವದಾಸಿಯರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಅವರು ಮದುವೆ ಯಾಗದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ? ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರ ಗಳಿದ್ದರೆ ಕೊಡಿ, ನೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಪ್ರೆಮರಿ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಏನೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ಕೂಲ್ ಅನ್ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್‌ಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಗುಮಾಸ್ತರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅನು ಮಾನವಿಲ್ಲ.

ದಿಸ್‌ಅನರಿಂಗ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಫರ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಯನ್ನು ಪಡೆದು ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥದ್ದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ನ್ಯಾಯವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು genuine cases ಇವೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀವು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕಲಾರದು ಎಂದು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ನೋವು ಕೊಡಬಾರದು.

ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಗದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದ ಒಂದಿದೆ. ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವಾಗ ಗೇಣಿ ಮೊಟ್ಟಲಗಿನ ಹದಿನೈದರಷ್ಟು ಎಂದು ಇರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಗದು ಪರಿಹಾರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದು ದನ್ನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೊದಲು ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಸರ್ಕಾರ ಜಮೀನ್ದಾರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥವರು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಗದಾಗಿ ಕೊಡುವ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿದೆ. ದುಡ್ಡು ಕಡಮೆ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನು ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಂಡ್‌ಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ 10-15 ವರ್ಷ ಇರು ತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿ ದರು. ಭೂಸುಧಾಣಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 40-50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂ ಭದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಗದಾಗಿ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬೇಗ ಭೂಸುಧಾಣಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲವೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಸರಿ ಯಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಾಂಡ್‌ಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನ ಹೋದರೆ ಅವರನ್ನು ಸಹ ಆ ರೀತಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet to-morrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Thursday, the 22nd April 1965.